

Czy masz białą szatę weselną (godzina za pięć dwunasta).

BG oznacza Biblię Gdańską, a KJV, King James Version.

Ciężki jest czas końca czas w którym wskazówki zegarków biegną coraz szybciej. Gdyby jednak BÓG, który wie co dobre (porównaj: Izajasz 7,15; Hebr 5,14), nie przyspieszył czasu, to ludzie wybrani według Jego łaski, byłiby poginęli w czasach wielkiego ucisku. Mamy Przyjaciela, który mówi, że prawdziwe problemy mają dopiero ci, którzy są dziećmi BOGA. Są nimi ci, którzy wiedzą, że już dzisiaj są zbawieni, ponieważ zostali uznani za sprawiedliwych (czyli usprawiedliwieni) przez BOGA z powodu przelanej krwi Pana Jezusa Chrystusa jako Człowieka i uczynieni świętymi (czyli poświęceni) z powodu Jego rozdartego ciała, za nasze grzechy, fałszywe kroki i upadki, tam na krzyżu Golgoty.

Dzieci BOGA już dzisiaj mają udział w ucisku, ale i w Królestwie BOGA (Obj Jana 1,9). Czas ucisku, chociaż nieprzyjemny, skłania do wołania o ratunek do Ducha Świętego. Wołanie do BOGA jest darem. Czy wołam do BOGA? "Bogaci żebrzący u Ducha, albowiem ich jest Królestwo Boga"(Mat 5,3). Ponieważ wołanie do Ducha Świętego jest możliwe tylko wtedy, gdy zostało się obdarowanym łaską wołania do Ojca w Niebie, cechą charakterystyczną każdego dziecka, więc brak wołania może być przejawem tego, że nie jest się jeszcze odrodzonym z BOGA, albo ... być może buntu, którego nie rozumiemy. Nie będziemy pisali na temat, którego nie rozumiemy. Wiemy jednak, że przed obliczem Pana JEZUSA Chrystusa przetrwa tylko to co zostało zbudowane na Nim, i z Niego.

Jaki jest związek tego, co zostało napisane powyżej, ze zgromadzeniem wierzących w mieście "Laodycea". Zastanówmy się sami nad słowami, które padają z ust Pana JEZUSA Chrystusa - Jedynego Arcykapłana BOGA - do tego zgromadzenia: "A Aniołowi Laodycejskiego zgromadzenia wybranych napisz: Te (rzeczy) mówi Amen, świadek wierny i prawdziwy, Władza władzy ustanowionej (z) Boga; znam twoje czyny, bo ani zimny jesteś, ani gorący; obyś był zimny albo gorący. (A) tak, ponieważ jesteś letni, a ani zimny ani gorący, mam zamiar aby wyrzucić cię od ust Moich. Bowiem mówisz: Zamożny jestem i wzbogaciłem się, i mam potrzebę niczego, a nie wiesz, że ty jesteś nieszczęsny, i wzbudzający litość, i ubogi, i ślepy, i nagi;"(Obj Jana 3,14-17). Z całego Pisma Świętego wynika, że to duchowa nędza, bieda, ślepotą i nagość są przyczyną letniości uczynków. Słowo BOGA mówi, że wpieryw musimy zostać obdarowani przez BOGA, a dopiero potem możemy być przez niego prowadzeni w Jego dziele. Skoro jednak ktoś wraca do tego, co sam z siebie może dać BOGU, to usłyszy: Pokaż mi twoje czyny. Wtedy poprzez nie przebiję letniość, lub nawet martwota. Każdy bowiem, który trzodzi się w prawie przykazań jest letni, lub martwy dla BOGA. Aby czyny, które idą za człowiekiem były z BOGA, musi on wpieryw w swoim sercu przeżyć skrucę i powiedzieć (wpieryw usłyszeć): "Albowiem ja przez prawo (przykazań) umarłem prawu (przykazań), abym żył Bogu"(Gal 2,19). Tak właśnie powiedział zrodzony z BOGA i prowadzony przez Ducha Świętego apostoł Paweł. Każdy kto walczy o swoją sprawiedliwość, tą z prawa przykazań, depcze to prawo (Jakub 2,10) i ściągą na siebie Sąd BOGA; i jego szata jak była brudna tak jest brudna i potargana, tak, że przebija spod niej nagość.

Teraz są gody Baranka, teraz jest czas aby nabyć u Niego szatę czystą, białą raz na zawsze. Szukajmy sprawiedliwości BOGA (Mat 6,33), która jest sprawiedliwością BOGA bez prawa (przykazań), a wypełniona została przez BOGA, gdy wyrok Sądu BOGA za moje i twoje odstępstwo od Jego przykazania (I Moj 2,16-17; Rzym 7,7-12) i grzechy wobec prawa przykazań, spadł na Pana Jezusa Chrystusa-Człowieka, który opuszczony przez BOGA (Mat 27,46), wytrwał w swojej wierze (Rzym 3,21-22, BG"). On mówiąc: "Wykonało się", umarł, czym potwierdził, że została właśnie wypełniona sprawiedliwość BOGA, bo wszystko co było do ukarania w związku z przekroczeniem prawa przykazań (podeptaniem tego co w naszych sumieniach uważamy za dobre) zostało już teraz ukarane na nim - na Jezusie CHRYSTUSIE - Człowieku. Czy jesteś usprawiedliwiony (co oznacza uznany za sprawiedliwego) w jego krwi przelanej za twoje grzechy? Jeśli tak to nabyłeś u Niego płaszcz sprawiedliwości BOGA - biały płaszcz godów Baranka BOGA. Teraz trwają gody Baranka BOGA. W chwili wejścia Króla królów na salę (gdzie są spożywający z Jego stołu), wtedy Król przejdzie obok nas i każdy kto będzie miał białą szatę godową wejdzie w koniec godów - wejdzie w wesele Baranka BOGA, które rozpocznie się po pochwyceciu w górę Jego zgromadzenia wybranych. Bowiem jeśli jesteśmy przyodziani szatą Jego sprawiedliwości - tą z krzyża Pana JEZUSA Chrystusa,

wtedy Sam BÓG już wieczerza w naszych sercach a nie stoi na zewnątrz. Droga wybranych BOGA Jedyne jest prosta: Wszystko otrzymują z Jego łaski, o czym wiedzą, bo o nią zabiegają, chociaż przecież zanim zaczęli zabiegać, to już ją mieli. Droga wybranych jest więc prosta (bo z łaski):

* Pociągnięci przez Ojca (Jan 6:44), otrzymują od BOGA Jedyne dar wiary, którą miał Pan JEZUS Chrystus jako Człowiek. Przez tą wiarę PAN zwyciężył na krzyżu Golgoty. Wytrwał w wierze opuszczony przez BOGA (Mat 27:46) gdy niósł wyrok Sądu od BOGA za nasze odstępowanie od Jego Słowa (Rzym 8:3, 6:3). W związku z tą Jego wiarą został wzbudzony z umarłych, uznany za sprawiedliwego w Duchu Świętym (1 Tym 3:16) zgodnie z Prawem BOGA: "sprawiedliwy z wiary żył będzie" (Habakuk 2:4). Ze Sprawiedliwości Pana JEZUSA wypełnionej w Sądzie, Sprawiedliwości BOGA i Chrystusa, wynika obdarowanie Jego Świętych wiarą (2 Piotr 1:1; Juda 3), którą Pan JEZUS Chrystus miał jako Człowiek (Rzym 3:22, BG, KJV). Otrzymał wiarę, zawołali z wiarą do BOGA o zbawienie (Rzym 10:14, 10:13). Dlatego zostali zbawieni i uczynieni świętymi (oddzielonymi) przez ofiarowanie ciała Pana JEZUSA Chrystusa na Golgocie raz uczynioną i to na zawsze (Hebr 10:10,12). Poświęceni (uświęceni), tzn. uczynieni świętymi, czyli oddzielonymi od świata przez Pana JEZUSA z uwagi na Jego Święte Imię, trwają w Jego Słowie i tak się poświęcają (czyli oddzielają od świata dla BOGA). Są już zbawieni w Nim. Zostali posoleni ogniem, który w Sądzie wziął na siebie Pan JEZUS Chrystus (Mar 9:49, Gal 2:20, Rzym 6:3-7). Została im przekazana niezniszczalna wiara samego Pana JEZUSA Chrystusa jako Człowieka (Rzym 3:21-26, BG; i również w: Gal 2:16,20,3:22, Filip 3:9, Juda 1:3). Co prawda będąc z drugiej strony Jordanu, jeszcze po stronie pustyni, jednak zobaczyli ziemię obiecaną (Jan 3:3). Zostali zrodzeni na nowo (odrodzeni) z nasienia nieskazitelnego (1 Piotr 1:23), ujrzeli Królestwo BOGA. Spoglądając w kierunku ziemi obiecanej, czyny Pana JEZUSA Chrystusa idą za nimi (Obj Jana 2:26, Jan 14:12).

* Wołają do BOGA, oczekując aż zostaną zanurzeni (ochrzczeni) w Duchu Świętym. Ich lampy zostają napełnione oliwą (Dzieje Ap 1:5, 2:4). Zostają obdarowani różnymi darami, jednym po drugim, tak jak im Duch Święty daje, aby wraz z braćmi i siostrami wzrastać w miłości i wzajemnej służbie (Efez 4:4-16).

* Wołają do BOGA i walczą wszystkimi siłami ich umysłu, i im bardziej walczą tym bardziej nie rozumieją przyczyny uchybień (upadków), odczucia braku własnej sprawiedliwości. Często czują, że znowu przegrali kolejną potyczkę z własnymi pożądaniami i z przeciwnikiem. Wiedzą co prawda, że nie są pod Prawem Przykazań, a jednak boją się przekroczyć Jordan i wejść do Królestwa BOGA, o którym słyszeli, że nie ma tam ani odwoływania się do Prawa Przykazań, ani upadków. Część myśli mówi im, że takie życie, bez odwoływania się do Prawa Przykazań, musi być związane z obrażaniem BOGA Jedyne. Umysł im podpowiada: przecież odwoływanie się do Prawa Przykazań podoba się BOGU, cóż wszyscy upadają, ważne że się staram. Przeciwnik dodaje, tak upadasz ale nie trwasz w grzechu¹. Bywa, że są w głębokiej rozterce. Cóż, w przypadku ucznia Pana JEZUSA Chrystusa fakt odwoływania się do Prawa Przykazań bardzo zasmuca BOGA Jedyne, chociaż trzeba pamiętać, że BÓG nigdy, z tego powodu, że ktoś jest pod łaską, nie dał zgody na łamanie Prawa Przykazań. Pomimo głębokiej rozterki, trwają w Słowie i tak jako święci (tzn. oddzieleni) są ciągle oddzielani. Czasami mówią: Słowo BOGA Jedyne mnie rozbiło, ale dodają, wsparci przez Pana JEZUSA, Ono

¹ Skandaliczne są tłumaczenia 1 Listu Jana, które zamiast Słów:

„Wszelki tedy, kto w nim mieszka, nie grzeszy; ale ktokolwiek grzeszy, nie widział go, ani go poznał.” (1 List Jana 3:6)

dają coś w stylu: „Wszelki tedy, kto w nim mieszka, nie trwa w grzechu; ale ktokolwiek trwa w grzechu, nie widział go, ani go poznał.”

Są one skandaliczne z dwóch powodów. Po pierwsze są niezgodne z Pismem Świętym, a po drugie odciągają ucznia od szukania ratunku u Pana JEZUSA Chrystusa jedynie i od skruchy.

Pismo Święte mówi:

„Ocućcież się ku sprawiedliwości, a nie grzeszcie; albowiem niektórzy nie mają znajomości Bożej; ku zawstyżeniu waszemu mówię.” (1 List do Koryntian 15:34)

Co prawda, lepiej by było gdyby w powyższych (poprawnych) tłumaczeniach zamiast słowa grzech pojawiło się słowo upadek (błąd, uchybienie). Wszak są to wezwania do osób już na dobre zbawionych.

też mnie poskłada. Idą, często nawet nie wiedząc o tym, że idą od pustyni (co prawda zygzakiem, jak Izrael przez pustynię), jednak w kierunku obiecaną ziemi odpocznienia od ich czynów (Hebr Rozdział 4). Jako oblubienica wsparta na ramieniu Oblubieńca są prowadzeni w kierunku Jordanu za którym jest obiecana ziemia odpocznienia Królestwa BOGA (Pieśń² 8:5). Duch Święty ich wspiera, wzywa do skruchy ale również utwierdza w tym, że ich chroni, nie opuści i że chociaż są młodzieńcami, to że są mocni, a Słowo BOGA mieszka w nich, i że zwyciężyli złośnika (1 Jan 2:13-14). Wtedy Jego czyny idą za nimi.

* Wołają do BOGA, rozbici, skruszeni (Hebr 12:1-2, 4:12-16, 2 Kor 5:10-11, 1 Kor 3:13) jak naczynia, w których świecą pochodnie (Sędziów 7:16-19).

Przez „38 lat” owieczka PANA, chociaż już żywa, była niepełnosprawna (Jan 5:5 i V Moj 2:14), odmawiając wejścia do ziemi obiecaną (V Moj 1:34-39). Z końcem tych „38 lat” PAN sprawił skruchę po tej części walki ucznia, którą uczeń prowadził orężem swojej własnej sprawiedliwości, której przecież nie miał.

Dzięki BOGU, Pan JEZUS Chrystus zmartwychwstał w żniwo jęczmienne. Wraz z tym jak bochen chleba jęczmiennego wtacza się do obozu resztek „Midianickiej mądrości” ulokowanej w umyśle ucznia³ i uderza w namiot tej mądrości, wraz z upadkiem tego namiotu, serce w którym był już PAN przejmuje pełną kontrolę nad umysłem (Sędziów 7:16-19). Następuje zmiana umysłu (Efez 1:18, 4:73). W końcu z Jego łaski słyszą od Słowa BOGA po raz drugi od chwili nawrócenia, że nie są już pod Prawem Przykazań ale, że są uznani za sprawiedliwych Jego Sprawiedliwością, wypełnioną w Sądzie (Izajasz 1:27), który spadł od BOGA na Pana JEZUSA Chrystusa-Człowieka na krzyżu Golgoty, w okresie Jego-Człowieka Wiary (Rzym 3:21-26, BG, KJV). Zostali skruszeni, dana im była zmiana myślenia i zostali odnowieni w duchu ich umysłu (Efez 1:18, 1 Piotr 1:13). Ich umysł przestał być dwoisty (Jakub 4:8). Już nie tylko nie grzeszą (bo to stało się z chwilą nawrócenia) ale i nie uchybiają⁴ (1 Jan 3:9). Jest tak, bo będąc prawdziwie wyzwolonymi przez Syna BOGA (Jan 8:34-36), nie żyją już w świetle podstawy prawnej mówiącej o grzechu (uchybień, upadku). Prawo Przykazań, które od nawrócenia jest już poza każdym uczniem Pana JEZUSA Chrystusa (Gal 3:23-27), znika jako kryterium (do którego się odwoływali) również z ich umysłów; nie dotyczy ono tak ich serc jak i umysłów (między innymi Hebr 10:2). Przeżyli w umyśle to, co w sercu mieli od nawrócenia, a mianowicie, że (dzięki BOGU) uszanowali Prawo Przykazań jako całość w śmierci wraz z Panem JEZUSEM Chrystusem (Rzym 8:3-4, np. BG⁵). Wiedzą już nie tylko w sercu ale i w przemienionym umyśle, że słuszne żądanie Prawa Przykazań - śmierć ostateczna – wykonało się w nich w chwili nawrócenia (Rzym 6:3-4, 8,3-4) i otrzymania nowego sumienia. Sumienie to jest właściwe dla wiary Pana JEZUSA Chrystusa przekazanej świętym (Juda 1:1-3; 1 Jan 5:4; Obj Jana 14:12), czyli świętym uczynionym przez Ojca i zachowanym w Synu (Juda 1:1), czyli zachowanym dla BOGA na zawsze⁶. Dostali nowego ducha i nowe serca (Ezechiel 36:26; 1 Jan 3:9). Słowo BOGA i Duch Święty postawił ich po „40 latach na pustyni” przed Jordanem, na granicy ziemi obiecaną (Juda 1:24-25) i BÓG dał im odwagę do przejścia przez Jordan. Zostali napełnieni Duchem Świętym po raz drugi (Dzieje Ap 4:31), mają napełnione drugie naczynia (Mat 25:4). Wtedy Jego czyny idą za nimi.

² Pieśń nad Pieśniami.

³ Józef został sprzedany Midianickim kupcom, którzy zaprowadzili Józefa w niewolę Egiptu (I Moj 37:28). Mądrość Midianicka zna się na sprawach poruszania się po sprawach tego świata lecz przeszkadza w sprawach zrozumienia spraw Królestwa BOGA, wręcz nie jest w stanie ich pojąć. Midjan był synem Abrahama z Keturą (I Moj 25:1-2). Teść Mojżesza Jetro był Midianitą (II Moj 4:18). Można powiedzieć, że Jetro (który miał na imię również Hobab) był specjalistą od poruszania się po pustyni (IV Moj 10:29-31). Czy jego rada dana Mojżeszowi w II Księdze Mojżeszowej 18:14-23,24 była właściwa, to też jest pytanie, które należałoby zadać BOGU Jedynemu. To czy Mojżesz skonsultował tę radę z BOGIEM nie jest powiedziane. Odnoszę wrażenie, że nie skonsultował. Jest możliwe, że geneza Sanhedrynu sięga tej rady (II Moj 24:1, IV Moj 16:2).

⁴ Słowo *ἁμαρτία* (hamartia) oznacza zarówno grzech (również winę) jak i upadek (błąd, uchybienie). W przypadku osoby niezbanionej dotyczy ono grzechów (również winy). W przypadku osoby zbanionej dotyczy ono upadków zdarzającego się w okresie przed wejściem do odpocznienia od własnych czynów (1 Jan 2:1; 1 Kor 15:34 (np. BG), Hebr 4:10, 1 Jan 3:6,9). Każdy zgrzeszył i zasłużył na śmierć. Pan JEZUS Chrystus oswobadza swoje dziecko całkowicie z grzechu (Jan 8:31-32,34-36).

⁵ Ale nie Biblia Warszawska, w której w wersecie 8:4 Listu do Rzymian jest błąd polegający na zastąpieniu liczby pojedynczej („żądanie”) na mnogą („żądania”).

⁶ Co było pewne od ich poczęcia z Ducha Świętego (1 Piotr 1:1-5, 23, Filip 1:1-7).

* *Wołają do BOGA mając przed oczami wyłącznie Pana JEZUSA Chrystusa, który w Świątyni BOGA w Niebie jest ich jedyną kotwicą w miejscu najświętszym (Hebr 6:19), której trzymają się z powodu Jego łaski. Prawda Słowa BOGA przeniknęła ich, czyniąc ich poświęconymi (uświęconymi, tzn. uczynionymi świętymi) do końca. BÓG Jedyne przeprowadzając ich przez Jordan rodzi ich z Siebie (1 Jan 3:9; 4:7), ze Słowa BOGA (Żywej Wody) i z Ducha Świętego (Jan 3:5). Trwają w Jego Prawdzie i tak poświęcają się (czynią się świętymi). Łaska BOGA podtrzymuje ich na wieki, bo weszli w koryto Jordanu i Pan JEZUS przeprowadził ich na drugą stronę. Zrodzeni z Ducha Świętego (1 Jan 3:9), wchodzą do Królestwa BOGA (Jan 3:5), które widzieli do tej pory, jak Mojżesz, tylko z pewnej odległości (V Moj 34:1-4, Mat 11:11, Łuk 7:28). Wchodzą do ziemi obiecanej i wtedy Jego czyny idą za nimi.*

* *Wołają do BOGA mając przed oczami Chwałę Pana JEZUSA Chrystusa, a Jutrzenka sama weszła w ich nowych sercach. Weszli do ziemi obiecanej, gdzie odpoczywają po ich czynach (Hebr Rozdział 4). A w sercach każdego z nich pieśń Prawa BOGA (Hebr 7,12; 10,16): Ufaj, obmyła cię Krew Baranka BOGA - Pana JEZUSA Chrystusa. Żyją, mając przed oczami Jedyne Człowieka - Wodza Jego wiary (Hebr 12:2, BG), którą im przekazał, i jedyne dokończyciela ich wiary. Mają przed oczami Tego, Który zanim stał się dodatkowo człowiekiem, był od zawsze z Ojcem i Duchem Świętym Jedyne BOGIEM - Pana JEZUSA Chrystusa. Skutki odstępstwa zostały całkowicie z nich usunięte (z wyjątkiem rozpadu ciała), bo wody Jordanu zatrzymały się w miejscowości Adam (Jezusa syna Nuna⁷ 3:16). Ich nowe serca zostały obrzezane (co jest drugą obrzezka od chwili nawrócenia, Jezusa syna Nuna 5:2-3, 5:9) i zdjęta jest z nich całkowicie hańba Egiptu. Zostali w wiecznym szabacie (odpoczynieniu BOGA) poświęceni do końca (Ezechiel 20:12, Hebr 4:5-11). Wtedy Jego dzieła idą za nimi.*

* *Wołając do BOGA, przyjdź Panie JEZU, czekają na nowe uwielbione ciała. Wtedy przyjdą do Nowej Niebiańskiej Jerozolimy, a ona przyjdzie do nich. A wszystko co będzie, będzie już tylko Jego dziełem, także oni (Kol 2:12; Efez 2:10), chociaż zaczęło się to już tu, na tej ziemi. Przyjdź Panie JEZU.*

* *Wołając do BOGA proszą; w Imieniu Pana JEZUSA Chrystusa błagamy was: Nie szukajcie własnej sprawiedliwości (własnej nie-godowej szaty) (Pieśń 5:2-3; Obj Jana 3:18, 22:11). Proście o szatę weselną drugiego napełnienia Duchem Świętym, szatę naczyńni niemależącego zapasu oliwy (Mat 22:12, 25:3-4,8; Obj Jana 3:22; Jan 7:38). Szukajmy Królestwa BOGA i Sprawiedliwości Jego - BOGA Sprawiedliwości (Mat 6:33), a w płaszczu Sprawiedliwości BOGA Jedyne i w białej szacie weselnej (I Moj 24:22,67) wejdziemy z godów, w ich pełnię - wesele Baranka. To nastąpi już wkrótce.*

Pan Jezus Chrystus mówi: "radzę ci nabyć u Mnie złota w ogniu wypróbowanego, abys mógł być zamożny, i szaty białe, abys był przyodziany, a nie aby został objawiony wstyd twojej nagości; i namaść oczy twe maścią do oczu, abys mógł widzieć. Którychkolwiek Ja kocham, tych upominam i wychowuję; ubiegaj się więc gorliwie i skrusz się. Oto już stoję u drzwi i pukam; jeśli ktoś usłyszałby Mój głos i otworzyłby drzwi, wejdę do niego, i będę wieczerał z nim i on ze mną. Kto zwycięża, temu dam zasiadać ze mną na moim tronie, jak i ja zwyciężyłem i zasiadłem z Moim Ojcem na Jego tronie. Kto ma ucho niech usłyszy, co Duch mówi zgromadzeniom wybranych." (Obj Jana 3,18-22).

Oby nikt nie usłyszał od Jedyne Króla, Pana Jezusa Chrystusa: "...jak wszedłeś tutaj, nie mając szaty godowej?" (Mat 22,12), i nie był wrzucony w wielki ucisk słysząc od Niego: "Zwiążcie mu nogi i ręce i wrzućcie go do ciemności zewnętrznej; tam będzie płaszcz i zgrzytanie zębów." (Mat 22,12-13). Błagajmy Ducha Świętego aby każdy z nas usłyszał Pana Jezusa Chrystusa, mówiącego: "...i poznaję, że ja ciebie umiłowalem. Bo zachowałeś słowo mojego osamotnienia, a ja ciebie zachowam od godziny doświadczenia, mającej iść na cały świat (dosłownie z greki: oikoumenee, czyli ekumenię), aby doświadczyć mieszkających na ziemi." (Obj Jana 3,10).

Ale do zgromadzenia wybranych, mówi Duch Święty, poprzez apostoła Jana: "A myśmy poznali i uwierzyli w miłość, którą Bóg ma do nas. Bóg jest miłością, a kto mieszka w miłości, mieszka w Bogu,

⁷ Tzn. Księga Jozuego.

a Bóg w nim”(1 Jan 4,16), a “Na tym polega miłość, że nie myśmy umiłowali Boga, lecz, że on nas umiłował i posłał Syna Jego jako ubłaganie za grzechy nasze” (1 Jan 4,10). Nie dodawajmy nic do Jego miłości!

Niestety, słowo “Laodycea” oznacza “Sprawiedliwość dla ludu” a nauka o sprawiedliwości Boga bez prawa przykazań wypełnionej na krzyżu Golgoty za wiarę Pana Jezusa Chrystusa względem wszystkich wierzących i na wszystkich wierzących w Niego, jest tak zlekceważona jak nigdy. Światło Dobrej Nowiny jest często za plecami. Czy to nie przesada - To nie może być centrum Ewangelii Pana Jezusa Chrystusa - ktoś wykrzyknie! Czyżby? Ten to właśnie Pan Jezus - Bóg Jedyńy, który stał się w pełni Człowiekiem (bez grzechu) i wytrwał jako Człowiek na krzyżu Golgoty w wierze, objawił apostołowi Pawłowi co następuje:

“Albowiem nie wstydzę się za Ewangelię Chrystusową, ponieważ jest mocą Bożą ku zbawieniu każdemu wierzącemu, Żydowi najprzód, potem i Greczynowi. Bo sprawiedliwość Boża w niej bywa objawiona z wiary w wiarę, jak napisano: Że sprawiedliwy z wiary żyć będzie.”(Rzym 1,16-17; BG). Z wiary Pana Jezusa Chrystusa jako Człowieka w przekazaną im od niego wiarę Jego świętych.

(W.,M.,T.)

*Bracia w zgromadzeniu wybranych **Pana JEZUSA Chrystusa***